

Pilistvere pasun

Pilistvere küla oma leht

Lehekülg 2013 Issanda aastal

Väljaandja Barlo Kirjastus Pilistveres 2013

Maad kuulas ja pani kokku Pille-Riin P Kalmus

Trükiarv 500 tk. Jagamiseks tasuta. Lehe väljaandmist toetab KÜSK.

Kaugelt maalt

Pole halba, ilm heata. Ja vastupidi.

Richard Pruun on Pilistvere koguduse noor. Eelmisel aastal võttis ta poolteist kuuks aja maha ja rändas üksi Euroopas. Tänavu talvel otsustas avastada Ameerikat.

Kolm kuud Ameerika läänerrannikul Californias oli ühelt poolt lühike, teisalt päris pikk aeg. Näha ja kogeda sai loodust, linnamelu kui ka inimesi. Aga mõelda ka sellele, kui erinev ja kui sarnane on siinse kogukonna mõttemaailm teispoole maakera olevaga

Kas 3 kuud äraolemist on lühike või pikk aeg?

Veider on see, et need 3 kuud ei olnudki justkui ühepikkused kuud. Esimesed kaks kuud lendasid väga kiiresti ning see kolmas kuu oli sama pikk nagu kaks esimest kokku.

Tegelikult sain suuremalt jaolt suurima reisi kogemuse ja õppetunni viimasel kuul pärast seda, kui olin telerist juhuslikult vaadanud dokfilmi keskendumisest, tähelepanuvõimest ning inimese ajast, mida on võimalik igat moodi eksitada. Hakkasin ka Ameerikas tähele panema „varjatut“. Seda, mida pole esmapilgul näha.

Mõni näide?

Panin tähele, et ameerika ühiskonnas võetakse inimestelt ära tunded. Kuidas? Kõik ümberringi on tehnilik – alates arvutist ja nutitelefoni kuni ka tava olmeeluni välja. Lapsed ja noored elavad arvutimaailmas, kust ei taheta, ega osata enam välja tulla. Vahetu kogemus loodusest, teisest inimesest või koduloomast asendatakse tehnilikuga. Pidevalt sellises keskkonnas olles, kaotad lõpuks ka iseenda emotsioonid. Inimesed on saanud targaks,

et luua masinaid, mis juhivad nende elu ja annavad neile ette valmis pildi maailmast. Kuid inimesed pole piisavalt targad, ise seda pilti luua ja nähtut analüüsida. Tehispildis elades kaob loovus ja sellega koos ka usk endasse.

Üks tüüp inimesi usub armastusse ja ehedusse, kuid tänapäeval on kõik paber. Kõike mõõdetakse rahas. Mida rohkem sul raha on, seda rohkem sa sellest hoolid ning seda rohkem seda ka tähele paned. Rahakamad inimesed veeretavad sente rohkem, kui vaesem elanikkond. Suletud ring, millest väljuda on raske. Rikkus on armastuses.

Kuidas ameeriklased ise seda kogevad?

Inimesed elavad oma igapäevast elu, kuigi tuntakse, et midagi on valesti. Kõik teavad seda, sellest räägitakse, kuid ei suudeta leida lahendust. Samas on olemas rahvuslik uhkus – ma olen ameeriklane.

Kõike tehakse nii suurelt... Elu on justkui ilus, aga näib,

et inimestel on ikka midagi puudu.

15 aastaga ehitatakse tühjale maalapile linn ja siis teine. Nii on saanud tervest läänerrannikust linnadega asustatud ala. Ja ikkagi on hinges tühjus, sest inimesed hoolivad vaid iseendast ja oma hetkeelust. Ei mõelda sellele, mis jääb järeltulevatele põlvetele.

Inimeste unistustes on pilt: poiss ja tüdruk magavad võrkiigees. Ilusas looduses, suvisel ajal. Just selline vaatepilt, mis siin, Pilistveres, suviti on igapäevane

Kuid Ameerika linnastunud aladel on sellest pildist saanud unistus, mida taga igatsetakse, mida elus otsitakse.

Niisiis on meie kogukonna elu justkui ameeriklase unistus...

Mida teatakse või räägitakse Eestist?

Enamikule tuli muidugi Eestit maakaardil näidata ja rääkida. Aga oli ka inimesi, kes Eestit ja Eestist teadsid. Imetleti eestlaste jätkusuutlikust. Ajaloos palju kannatada saanud rahvas on näinud nii rootsi, saksa kui vene aega, kuid suutnud säilitanud oma keele ja kultuuri. Kaugel maal imetletakse, et väikerahvas usk on olnud nii tugev. Käest ei anta seda, millesse usutakse.

Ameerikas sain aru ja tundsin, et minu elu ja eestlaste võimalus seisneb lihtsas töisasjas: kõik, mida teed, tee südamega.

Ameeriklased on avatud ja avarad. Seda nii oma eelistustes väljapoole kui ka olekult. Rändasime väikese seltskonnaga 3600 km Colorados Suures Kanjonis, mis on kitsas ja sügavate järskude seintega org. Läbisime mitmeid erinevaid alasid ning ilmnes, et ameeriklaste maitse on laugjad, kaugele nähtav maastik. Samas eestlasena tundsin end hästi tihedas alas, kus kõrged mäeseinad ümbritsesid mind nagu mets.

Rohkem pilte Richardi reisist vaata Facebookist.

Kirik keset küla

Kui vaadata Eestimaal ringi, siis peab tõdema, et sõna-sõnalt see tundub mõte paika ei pea. Tavaliselt on kirikuhoone külaservas, natukene eemal koos kalmistuga. Mõnes paigas on küla kasvanud aleviks ja nõnda on igapäevane elu ise kasvanud kiriku ümber. On loomulik, et isegi kui kirik on külaservas tundub ta siiski lähedal olevat, sest hoone on suur ja nähtav kaugelt.

Aga ilmselt on mõte, et kirik on keset küla palju sügavama tähendusega, kui vaid otsene sõna-sõnaline tõlgendus. Kirik on olnud keset küla vaimses mõttes, elades koos inimeste murede ja rõõmudega. Kui rahval on raskem on ka kirikul olnud raskem ja heal ajal läheb ka kirikul paremini. Kui mõisahärrad ehtasid paar-kolm sajandit tagasi suuri, ilusaid mõisahäärbeid, siis koguduste pastoraadid- kirikumõisad jäid tagasihoidlikeks, sest palju muud olulist oli vaja teha kogukonna edendamiseks.

Euroopa rahvaharidus ja emakeelne kirjasõna algas luterliku reformatsiooniga. Eesti vaimset kultuuripärandit tunneme suurel määral tänu pastortele ja köstritele, kes rahvaluulet ja pärimust kogusid ning seda kirja panid. Kirik säilitas rahvakalendri pärandit ühendades seda kristliku traditsiooniga. Eesti rahvuslikule ärkamisajale eelnes hernuutlik äratusliikumine 18-19. sajandil, mida Eestis tuntakse vennaste kogudusena. Eesti vaba rahvakirik iseseisvus pea aasta enne iseseisva riigi väljakuulutamist. Sügaval nõukogude ajal 1960-ndatel, ütles peapiiskop Jaan Kiivit seenior tudengitele Usuteaduse Instituudis, et Hitleri Saksamaal ja Stalini Venemaal pole mingit vahet – mõlemad on kuritegelikud režiimid. Seepeale keelati ära vabakuulajate osalemine Usuteaduse Instituudi loengutel.

Tänapäeval ei taha me kõike seda enam eriti mäletada ja isegi kui mäletame, siis ei taha väga tunnista. Elame enesekeskse imetlemise ajastul, kus „igauks on oma saatuse sepp ja õnne rajaja“. See ei ole aga jätkusuutlik eluviis. Üksikisiku huvidest lähtuvat ühiskonna korralduse murenemist näeme me praegu kõikjal. Üha enam otsivad inimesed kogukondlikust mõtteviisist lähtumist. Vabakonna isepäine ja julge tegutsemine annab lootust stagneerunud riigikorralduse ja omavalitsussüsteemi muutmiseks ning ultraliberaalse röövkapitalismi ohjeldamiseks.

Ka Pilistvere kogukond püüab anda oma panust. Võtame ühiselt kogukonna aktiivsete inimestega vastutuse ja hoolitsemise koos avaliku ruumi eest, mida kõik tarvitavad: mõned lagastavad ja vähesed hooldavad. Mõtleme sellele, et korras poleks mitte ainult inimeste koduaiad, vaid ka ühises kasutuses olevad maatükid, kalmistu ning pargialad. Mõtleme sellele, mida saame ise teha, et tuua maale uut teadmist ja kogemust, ideed ja oskust. Meie ei saa teha paremaks tervet Eestit, kuid meie saame anda oma panuse Pilistvere kihelkonna paranemisse.

Tegutsemise lootuses, Hermann Kalmus Pilistvere hingekarjane

Vaba Tahte Ülistus

30.aprillil toimus Pilistvere kirikus kontsert Vaba Tahte Ülistus. Kolmandat aastat toimunud mälestuskontsert Marie-Helenele, heale sõbrale. Seekordsel kontserdil astusid lavale Maarja-Liis Ilus ja Peeter Rebane, Maria Gertsjak, Ele Millistfer ja Pilistvere Noortekoor.

Kargest kirikust hoolimata oli esinejate rõõmuks rohkelt inimesi. Vaikuses kuulatud laulud teenisid lõpus suure aplausi ja lisaloo. Kontserdi lõpul õues süüdatud küünlad juhatasid publiku tuulisesse ja pimedasse öösse. Kontserdile pani öla alla Viljandimaa Kohaliku algatuse programm, toetasid Kultuurkapital ja Pilistvere kogudus.

Lühiuudised

Kevadtalgutel roogiti puhtaks õu ja tagakambrid

Teeme Ära! Talgud toimus Pilistveres seekord kahel korral. Ühega löödi puhtaks haljasalad, teise talgupäeva käigus roogiti tühjaks Pilistvere rahvamaja 2.korruse kambrid. Need toad ootavad nüüd väikest viimistlust ja uut korraldamist.

ERSP – 25 aastat sünnist

On vaja radikaalseid jäälõhkujaid, et väiksemad laevad saaksid avatud vetes järele tulla. Tihti pälvivad tähelepanu laevad, mis tulevad pärast. Jäämurdjat mäletatakse harva. Selline jäälõhkuja oli ka rahvusradikaalne iseseisvuspüü, mis koondus Pilistveres 20. augustil 1988 aastal Eesti Rahvusliku Sõltumatuse Parteiks. Siis julgeti välja öelda võimatus tundunud ja isegi absurdne eesmärk – iseseisev Eesti riik. Samalaadset uut visiooni Eestist vajame ka täna. Käesoleva aasta 18. augustil tähistame Pilistveres julgete inimeste julget tegutsemist 25. aastat tagasi ning otsime häid mõtteid Eesti tulevikuks.

FC HoT! osaleb taas Rahvaliigas

Pilistvere noorte meeste jalgpallimeeskond on suveks end jälle vormi ajamas. Kogunetakse mängudeks nii Pilistvere väljakul, kui osaletakse ka võistlustel väljaspool. Esimene kohtumine Tihemetsas lõppes küll kaotusega, kuid see eest tõdemusega, et meeskond peab paremate tulemuste saavutamiseks lisaks koosharjutamisele mõtlema ka varumeestele. Kas ja kuidas õnnestub plaan realiseerida, selgub hiljemalt Jaaniku jalka turniiril Pilistveres 23.juunil.

Virtuaalne Pilistvere kihelkond

Hoolimata sellest, et praegune haldusjaotus meie kihelkonna neljaks jagab, on ajaloolistes kihelkonna piirides inimeste vaheline suhtlemine toimekas. Just seda aluseks võttes otsustasid Pilistvere ja Imavere kogukonnad arutada ühist kuvandit, luua ühine infoportaal ning kaasata piirkonna noori tegema filmiklippe meie oma inimestest, ettevõtmistest ja nähtustest. Kaasa on kutsutud Kõo valla kogukonnad, Võhma linna ja Kabala kogukondade esindajad, et ääri-veeri arutada, kuidas omavahel ressursi jagada ning sellest ime – mõistlik ja sujuv koostöö – välja võluda. Koolitustel, ühiskoosolekutel osalemine on võimalus kõigile virtuaalsesse kihelkonda panustada, kultuuri-, spordi- ja külaettevõtmiste kohta infot jagada ning kihelkonna väljapoole paistvat nägu kujundada. Jooksev info: www.pilistvere.ee

Noored tulevad Pilistverre talgulaagrisse

12-26 augustini toimub Pilistveres koostöös noortevahetusorgan isatsiooniga EstYes! rahvusvaheline talgulaager kuhu oodatakse noori üle maailma. Varasematel aastatel on Pilistvere kogudus võõrustanud Imavere korraldatud töölaagrit, mis on elavdanud suvist külaelu mitmes mõttes. Seekord panevad Imavere ja Pilistvere „leivad ühte kappi“ ning osaliselt toimuvad laagrid koos. Kokku teeb see rahvusvahelist seltskonda 30 inimese jagu, liisanduvad oma piirkonna noored ja kogukond. Laagri eesmärk on tulla kokku ning teha vabatahtlikku tööd mõnes kogukonnas. Välismaa noorte soov kogeda Eesti kohalikku elu panustades sinna oma tööga, on väga kõrge. Ollakse valmis ise tasuma ka reisikulud, et laagris osaleda. Mõni vabatahtlik osaleb samas kogukonna laagris lausa mitmel aastal järjest. Miks? See on hea võimalus kogeda erinevaid kultuure, teha keelekümblust, tutvuda noortega kogu maailma paigust ning oma tehtud tööga tõdeda: vabatahtlikkus on suur jõud. Laagri toimumist toetab KÜSK projekti raames: Pilistvere kihelkonna heakorra- ja jalastusteenuse arendamine.

Laulud salve

Pilistvere Noortekoori kevad on tegemisi täis. Enne kui juhendaja Ele Millistfer end Tampere lavalaudadele „Hüljatuid“ esitama sätib, võetakse noortest viimast: aprillikuu lõpus tegi koor salvestusi Pilistvere Rahvamajas ja kirikus. Kokku püütakse raadiokõlbulikuks saada kokku 10 laulu. See on hea vahekokkuvõtte noortekoori tööst pea 4 aasta jooksul. Ilmselt püstitasid noored lauljad enda jaoks ka rekordi: ühte lugu lauldi sisse 4 tundi. Kogu päeva pikkuseks tuli aga nii mõnelgi üle 10 tunni. Kõrvaklapid peas ja tunde mikrofoni ees seismine võttis küll jalad tuimaks ja suu kuivaks, kuid ei vähendanud kuidagi noorte soovi laulud linti saada.

Noorte ettevõtmist toetab Leader-Pria Võrtsjärve Ühendus Euroopa Liidu rahastusel.

Vaata rohkem pilte: FB Pilistvere Noored fotoalbumist „Laulud salve“

Kevad konnade ja nartsissidega

Pärast pikaleveninud külma aprilli on iga nartsissipeenar kullahinnaga vaatepilt. Pilistveres on taas kiriku taga olev nartsissipõld öiterohke. Lisaks kuulub korralikku konnade krooksumist kivikangru suures tiigis ning kirikumõisa pargi väikestes ojaes. Tee üks õhtune jalutuskaik looduse manu.

Nelipüha kaselõhnaline kirik. Valgesse riietunud leerilapsed. 19. mail võttis Pilistvere kogudus vastu 8 uut liiget.

AEF-i noortefond toetab piirkonna noorte ajalehe tegemist. Uus Noorteleht ilmub juba juunis 2013 Kõo ja Imavere valla lehtede vahel.

Osale Toimetuse koosolekutel ja koolitustel, räägi oma uudisest või too lehte oma pilt.

Paneme paika suveplaanid:

laululaager, sütelkõnd, suveköögi kokkamine, filmiklipid ja rütmipillid.

Kohtume 25. mail noorteõhtul.

Info: Syret Kärt
tel: 56 81 86 89,
Facebook: Pilistvere Noored

SUVEKOHVIK

alustab oma 6. hooaega 26. mail kell 14.00

Pakume:
* maiustusi-jäätist-karastusjooke
* Pilistvere meeneid
* mõnusat ajaveetmist ja lehelugemisnurka

Kohvik on avatud suveperioodil iga päev kella 12-21
Kõik on kutsutud - kõik on oodatud!

Sinu Ingel

Kiviaiakoolitus

12. augustil kell 12-18
Pilistvere pastoraadi juures.

Koolitab ja õpetab Dan Lukas.

Koolitust toetab ja rahastab:
KÜSKi Šveitsi vabauhenduste fond

PILISTVERE KÜLAPÄEV

24. AUGUSTIL KELL 13.00

Alustame kirikukontsertiga. Pidu ja pillerkaar jätkub taidlejate ja pärimustantsude seltsis rahvamaja taga hoovil. Hilisõhtul muinastuled järvel